

endnu en Opløsning af Thinget, en Opløsning, om hvilken jeg meget vel vidste, at en meget stor Del af dem, som staa paa samme Standpunkt som jeg, i høi Grad vilde misbillige, at jeg tilraadede Kongen at foretage den; men jeg ansaa det for min Pligt at tilraade den for at gjøre endnu et sidste Forsøg paa at skaffe en regelmæssig Finantslov. Det er meget langt fra, at jeg for mit Vedkommende, saaledes som det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) udtalte, skulde ville forlange, at det ene Thing altid skal høre sig for det, som Regjeringen i Forening med det andet Thing fordrer. Det er jo ogsaa ganske klart, at dersom det havde været Grundlovens Mening, vilde jo den fulde og hele Afgjørelse komme til at ligge i Regjeringens Haand; men noget saa Urimeligt har jeg aldrig engang kunnet tænke mig. — Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (N. Jensen) maatte faae Ret i, at den Klasse i Befolkningen, som han nærmest føler sig som Repræsentant for, virkelig er konservativ. Jeg har selv tidligere jævnlig gjort en ganske lignende Betragtning gjældende; men jeg maa tilstaa, at ikke alene de republikanske Understrømninger, som der jo ogsaa her er saa megen Tale om, men ogsaa mange andre Kjendsgjerninger, der foreligger for, hvad det Flertal, som her repræsenterer denne Samfundsklasse, anser for ret og billigt, har i en væsentlig Grad maattet rokke min Tro paa, at det ærede Medlems Formening om den grundkonfervative Løbentis, der skulde være tilstede hos denne Klasse af Befolkningen, er rigtig. Konservativt er det i ethvert Tilfælde ikke at ville fordrer for sig en større Ret ligeoverfor Andre end den, man lovlig og grundlovmæssig har. En saadan Fordring er det i mine Tanker, naar et af Thingene, naar en Afdeling af Rigsdagen — det være sig Folkethinget eller Landstinget — siger til den anden om en nødvendig Foranstaltning: Saaledes eller Intet. Det er givet, at overalt ellers, hvor det gjælder om fri Beslutning, har den Mangel paa Overensstemmelse, som bringer selve det vedkommende Forslag til at falde, ikke nogen større eller uheldigere Virkning end den, at det Nye ikke kan blive til; men ganske anderledes forholder det sig jo med Aarets nødvendige Lov, Finantsloven. Om den kan det ikke siges, at det er ligegyldigt, om man ved absolut Fastholden paa enkelte Punkter gjør det umuligt at tilvejebringe en saadan Lov eller ikke, og jeg skjønner ikke rettere, end at den af Parietene, som stiller sig paa det Standpunkt, at den er beredt til at gaa ind, ikke har Ansvaret for de altid uheldige Følger af, at en saadan nødvendig Lov ikke kommer tilstede. Man har atter idag hørt udtale her

i Salen, at det var Bevillingsretten, man vilde tillids, og at Bevillingsretten stod paa Spil, dersom man fra dette Things Side gjorde noget som helst indbefommende Skridt paa de bekjendte Stridspunkter. Jeg ser ikke rettere, end at den i Grundloven hjemlede Bevillingsret netop kan komme til at staa paa Spil, naar det viser sig, at den ikke kan bruges, fordi man fra de to Things Side ikke kan eller vil enes om at bruge den. Endnu skal jeg kun gjøre en lille Bemærkning til et æret Medlem, der talte i sidste Møde (Sansen, Svendborg Amts 2den Valgkreds), og som regnede det for en Feil fra Regjeringens Side, at den ikke havde fraraadet Landstinget at vedtage Vindringsforslagene paa de tre Punkter, idet Regjeringen maatte kunne vide, at det var umuligt for Folkethinget at gaa ind paa dem. Forjaavidd denne Umulighed skulde foreligge i, hvad der herfra er udtalt i Betænkninger og af Ordførere, saa forelaa den jo ligesaa tydelig for Landstinget som for Regjeringen; men det, jeg kunde ønske at bemærke i den Anledning, er, at Folkethinget jo ogsaa for sit Vedkommende maatte vide, at naar det sendte Finantslovsforslaget til Landstinget med disse Punkter uforandrede, saaledes som Landstinget ikke tidligere vilde gaa ind paa dem, var det en Konflikt, det indlod sig paa.

Dr. Andersen: Der er idag fra de fleste ærede Talere af Venstre blevet skænket mine Udtalelser fra forrige Møde saa megen Opmærksomhed, at det vilde være uheldigt af mig, om jeg ikke vilde gjøre disse Udtalelser til Gjenstand for en noget lignende Opmærksomhed. Men forinden jeg gaar over til en Omtale af den almindelige politiske Forhandling, her søres, skal jeg sige, at da de injurierende Ytringer, som det ærede Medlem fra Ribe (Bust) fremkom med overfor mig, nemlig at jeg havde viist, at jeg var istand til at forsvare Alt, hvad det skulde være, ere blevne paatalt af den ærede fungerende Viceformand som uberettigede, finder jeg det ikke fornødent at søge videre Satisfaktion for den mig tilspøiede Fornærmelse. — Den Bemærkning, hvormed jeg sluttede mit Foredrag i Lordags, har vakt stort Ansjød hos flere ærede Talere fra venstre Side. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (S. Hansen) har forstaaet mig saaledes, som om jeg havde udtalt en Glæde over, at Forsætningen skulde sættes overstyr eller vilde blive sat overstyr, dersom Folkethinget ikke gav efter paa de omstridte Punkter, og andre Talere have godkjendt samme Mening, om de end ikke just have udtalt sig saaledes derom som det nævnte ærede Medlem. Smidlertid har jo det ærede Medlem for Stenderborg Amts 1ste Valgkreds (Wajer) viist, at han